

жемъ да напрѣвимъ товѣ; рѣкохъ мъ: єй Господи.

29 Тогдѣ се прикоснѣ на очи тѣ ймъ, и рѣче ймъ: по вѣра та вѣща да вѣде вѣамъ:

30 И ѿвори хламъ очи тѣ: и запрети ймъ Тисѣсъ, и рѣче ймъ: вардѣтесе да не оѣзнатъ товѣ никою.

31 И очи като излѣзнѣха, прославиха го по сїчка та очнамъ землѧ.

32 И като излѣзнѣха очи, чѣто че мъ привѣдоха єдинъ человѣкъ нѣмъ, и вѣсенъ.

33 И като искочи дѣяволо, продѣмъ нѣмью: и чѣдехасе народа тѣ, и дѣмаха: нѣкога не сѣ є гавило такъ во Ісрѣила.

34 И Фарисѣи тѣ дѣмаха: съ кнѧзатъ вѣсовски, изгнава вѣсове тѣ.

35 И проходѧше Тисѣсъ сїчки тѣ грѣдове и селѧ, и оѣчеше въ сообри тѣ ймъ, и проповѣдываше єнаггеліе то на-царство то, и исцѣлываше сѣкою болесть, и сѣкомъ нѣмоющи въ человѣцы тѣ.

36 И като видѣ народа тѣ, сожалѣсе за нїхъ, зашѣто бѣха оѣмбрени, и распрѣнали, като ѿвцы, щото нѣматъ пастырь.

37 Тогдѣ рѣче на оѣченіцы тѣ си: жѣтва та є мнѣга, а рабоtnици тѣ са мѣлѡ.

38 Помолѣтесе прѣчесе на господинатъ на жѣтва та, да

искѣра рабоtnици на жѣтва та.

ГЛАВА I.

И ПОБЫКАѢ ДВАНДСЕТЕ ОѢЧЕНИЦЫ СВОІ, И ДАДЕ ЙМЪ ВЛАСТЬ НАДЪ НЕЧИСТЫ ТЕ ДѢХОВЕ, ДА ГИ ИЗГОНВАТАР, И ДА ИСЦѢЛАВАТАР СЕКОЮ БОЛЕСТЬ, И СЕКАВА НЕМОЩЬ.

2 И на-дванадсете Апостоли имена та са тїа: перവый Симонъ, който се нарѣча Петръ, и Индрей братъ неговъ: Тѣаквъ Зеведеевъ, и Іѡаннъ братъ неговъ:

3 Фліппъ, и Бар.оломей: Овамъ, и Матѳей мытаръ: Тѣаквъ Алфѣевъ, и Леввей който є нарѣченъ Фаддей:

4 Симонъ кананитъ, и Іѣда Іскаріотскій, който го и предаде.

5 Тїа дванадсете прати Тисѣсъ, и заповѣдала ймъ, и рѣче: по пѣтатъ на-газычици тѣ не идѣте, и во грѣда самарански да не влѣзнете:

6 Но идѣте побече при ѿци тѣ изгѣбены на-домата Ісрѣилевъ.

7 И като ходите, проповѣдывайте, и говорите: зашѣто приближї царство то не бѣсно.

8 Болны тѣ исцѣлывайте, прокаженныте ѿчишавайте, мертвы тѣ воскрешавайте,